

[Anne Grete Holmsgård]

nem Sevesodirektivet fra juni 1982 og den danske bekendtgørelse fra 1. maj 1984, hvor det er ganske klart, at de virksomheder, dette her handler om, har anmeldelsespligt.

Endvidere vil jeg spørge, hvordan ministeren mener man kan sikre den informationspligt, som Danmark har tilsluttet sig i EF, over for de folk, der arbejder på eller bor i nærheden af virksomhederne, hvis navnene på virksomhederne skal være fortrolige.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg vil gerne sige følgende vedrørende det første spørgsmål: på det tidspunkt, hvor risikoudvalget lavede indsamlingen af oplysninger, var virksomhederne ikke forpligtede til at give de pågældende oplysninger. Virksomhederne afgav oplysningerne under hensyn til, at de kunne afgive dem fortroligt. Det såkaldte Sevesodirektiv er først trådt i kraft 1. januar i år, og som et forsøg på at følge det op har virksomhederne nu pligt til over for kommunerne at anmelde, hvorvidt de bruger farlige stoffer.

I øjeblikket er man i miljøministeriet i færd med at lave en liste baseret på de oplysninger, som virksomhederne har givet til kommunerne, og efter de oplysninger, jeg har fået, vil miljøministeriets liste komme inden for en måneds tid. Dermed får vi en mere ajourført og rigtigere liste end den, der er tale om i spørgsmålet, og som jo altså er tre år gammel. Med denne anmeldelsespligt og miljøministeriets offentliggørelse af listen vil folk få den information, som fru Anne Grete Holmsgård ønsker de skal have, idet de dér vil kunne blive bekendt med, hvilke farlige virksomheder der er tale om.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg synes ikke, at besvarelsen blev meget klarere. Jeg fatter ganske enkelt ikke, hvordan ministeren kan mene, at navnene på virksomheder, som det offentlige registrerer, skal være hemmelige. Jeg kan godt forstå, at man ud fra en eller anden betragtning om, at man måske ikke kunne få tilstrækkelige oplysninger i sager om deciderede produktionshemmeligheder, ville love dem hemmeligholdelse af de oplysninger, de gav. Dem har de formentlig heller ikke givet, for spørgeskemaet ligner nærmest noget, der er udformet på 1. del af sociologistudiet. Jeg fatter simpelt

hen ikke, hvordan ministeren kan stå her og sige, at navnene på virksomheder, som faktisk har anmeldelsespligt, skal være hemmelige.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om hun, hvis en eller anden faktisk havde offentliggjort denne liste, i dag ville have sagt, at navnene selvfølgelig godt kunne komme ud.

Camre (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan risikoudvalget overhovedet kan arbejde på en forsvarlig måde igennem tre år med oplysninger, der er op til disse tre år gamle, og hvis meget ringe kvalitet jo først er blevet offentligheden bekendt, fordi der har været en reaktion i offentligheden og folketinget over for, at man sidder med sådan nogle forældede oplysninger.

Man kunne også spørge, om det overhovedet er en rigtig fremgangsmåde, ministeren har valgt ved at henvende sig til arbejdstilsynets kredse i stedet for til den kommunale og statslige miljømyndighed, som vel var nærmere til at beskæftige sig med sagen. Jeg føler det nærmest, som om risikoudvalgets arbejde i vidt omfang er spildt, i hvert fald spildt i forhold til virksomheder, som er med, men som ikke skulle have været med, og i relation til virksomheder, som ikke er på listen, men som burde have været det.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmålet om fortroligstemplet på den fortegnelse, som arbejdsministeren har givet miljøudvalget. Nu er det jo således, som vi har fået at vide af miljøministeren, at en ganske betydelig del af de pågældende virksomheder er det, der hedder kapitel 5-virksomheder efter miljøbeskyttelsesloven, og derfor er en lang række af dem miljøgodkendt. Men da det jo ikke er nogen hemmelighed, hvilke virksomheder der rundt omkring i kommuner og amtskommuner er miljøgodkendt, vil jeg spørge, med hvilken hjemmel risikoudvalget har givet disse virksomheder fortrolighedstilsagn, når man alligevel fra offentlighedens side kunne gå ind på de forskellige amtskommunale tekniske forvaltninger og få oplyst miljøgodkendelserne.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):